

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **Ing. F. A.**
zastoupeného advokátkou Mgr. Sylvou Sedláčkovou
sídlem Bozděchova 1840/7, 150 00 Praha 5

proti
žalovanému **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2021, č. j. MSK 75088/2021, ve věci
přestupků,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou doručenou soudu dne 13. 9. 2021 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2021, č. j. MSK 75088/2021, jímž bylo k odvolání žalobce zčásti změněno (vypuštění dvou výroků o vině a snížení pokuty) a zčásti potvrzeno (pět výroků o vině) rozhodnutí Městského úřadu Bruntál ze dne 30. 4. 2021, č. j. MUBr/30261-21/val. Žalobce byl uznán vinným tím, že dne 10. 10. 2019 v časovém rozpětí minimálně od 12:47 do 12:48 hod. ve Vrbně pod Pradědem na ulici Husově na úrovni benzinové stanice Benzina jako řidič kola (nemotorového vozidla) bílé barvy
 - a. nejel při pravém okraji komunikace, neboť jel vlevo od vozidla tov. zn. KIA PICANTO B/GPL, RZ X, čímž úmyslně porušil ustanovení § 57 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu,
 - b. při jízdě vedle vozidla tov. zn. KIA PICANTO B/GPL, RZ X, a ve chvíli, kdy toto vozidlo dojel, pravou rukou udeřil do vozidla, přičemž jel bez držení řídicího, čímž úmyslně porušil ustanovení § 58 odst. 4 zákona o silničním provozu, a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu,
 - c. v čase 12:47:24 hod. po předjetí vozidla tov. zn. KIA PICANTO B/GPL, RZ X, a zařazení se před toto vozidlo, které předjel, nedal znamení o změně směru jízdy a omezil řidičku tohoto vozidla, čímž úmyslně porušil ustanovení § 17 odst. 3 zákona o silničním provozu, a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu,
 - d. jako řidič, který měl účast na dopravní nehodě, v čase 12:47:43 hod. odjel od dopravní nehody rovněž ve směru původní jízdy, tedy neprodleně po dopravní nehodě nezastavil vozidlo (jízdní kolo), čímž úmyslně porušil ustanovení § 47 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. i) zákona o silničním provozu, a
 - e. jako účastník dopravní nehody, kdy nevznikla povinnost oznámit nehodu policii, nese-psal společný záznam o dopravní nehodě, čímž úmyslně porušil ustanovení § 47 odst. 3 písm. g) zákona o silničním provozu, a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.
2. Za uvedené přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 3 000 Kč a dále byla žalobci uložena povinnost k paušální náhradě nákladů řízení spojených s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč.
3. Žalobce ve své žalobě namítal, že skutková podstata nemá oporu ve spisech a napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatečné odůvodnění. V podrobnostech jsou žalobní body rozvedeny níže.
4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 16. 12. 2021 navrhl zamítnutí žaloby, kdy zcela odkázal na obsah napadeného rozhodnutí a správní spis, neboť žalobcovy námitky byly uplatněny již v řízení před správními orgány.

5. U jednání dne 17. 2. 2023 strany setrvaly na svých procesních stanoviscích.
6. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil následující: Městský úřad Bruntál na základě spisové dokumentace postoupené od Policie ČR OO Vrbno pod Pradědem zahájil oznámením ze dne 6. 1. 2020 řízení o přestupcích žalobce spáchaných při dopravní nehodě dne 10. 10. 2019 ve Vrbně pod Pradědem na Husově ulici. Zároveň vyzval poškozenou H.V. k uplatnění náhrady škody, kdy dle spisové dokumentace činila cena opravy poškozených dveří 2 500 Kč; poškozená však svého práva připojit se se škodním nárokem k řízení o přestupku nevyužila. U jednání dne 26. 2. 2020 se k věci vyjádřil žalobce a byly vyslechnuty svědkyně V. (řidička vozidla Kia Picanto) a S. (její spolujezdkyně), dále byl k důkazu proveden kamerový záznam z čerpací stanice Benzina a listinné důkazy; u jednání dne 24. 6. 2020 byly vyslechnuty svědkyně K., S. a V. (obsluha benzinové čerpací stanice). Dne 20. 7. 2020 vydal prvostupňový orgán rozhodnutí o přestupcích žalobce, které bylo k odvolání žalobce rozhodnutím žalovaného č. j. MSK 110362/2020 ze dne 24. 9. 2020 zrušeno. Správní orgán prvního stupně následně zahájil přestupkové řízení i vůči řidičce V. a rozšířil obvinění vůči žalobci. Jednání proběhla ve dnech 11. 1. 2021 a 25. 2. 2021, kdy byl vyslechnut svědek T. (policista). Dne 30. 4. 2021 vydal prvostupňový orgán rozhodnutí č. j. MUBR/30261-21/val, jímž byli uznáni vinnými z přestupku žalobce i H.V.. Proti rozhodnutí se odvolal žalobce; k jeho odvolání bylo napadeným rozhodnutím prvostupňové zčásti změněno a zčásti potvrzeno.
7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
8. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
9. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.
10. Ke skutkovým zjištěním žalobce předně namítal, že jel nalevo od vozidla Kia Picanto v rámci předjížděcího manévru, který je dovolen. Dále uvedl, že z videozáznamu je patrné, že žalobce přijíždí za vozidlem Kia, následně jej předjíždí a zařazuje se za před něj, aniž by do vozidla udeřil. Záznam neodpovídá výpovědi svědkyně V., že cyklista praštil do bočního skla vedle řidiče, a pak ji předjel. Žalovaný k tomu uvedl, že delší jízda žalobce vedle automobilu vlevo vyplývá i z videozáznamu, kde má cyklista otočenou hlavu k vozidlu k místu řidiče, u kterého je zčásti otevřeno levé boční okno, a dále ze svědeckých výpovědí svědkyň S. a V., které uvedly, že už zdaleky před příjezdem obou vozidel na úroveň čerpací stanice zaznamenaly hádku mezi cyklistou a řidičkou auta; žalovaný i z

následného jednání cyklisty (postavení jízdního kola napříč před vozidlo Kia a otevření dveří u řidičky) dovozuje, že úmyslem cyklisty nebylo předjetí automobilu, ale konfrontace s jeho řidičkou. Soud v tomto žalovanému přisvědčuje. Žalobce má sice pravdu v tom, že ze samotného videozáznamu nelze vyloučit předjížděcí manévry a není na něm zachyceno bouchnutí do postranního okna za jízdy, nicméně žalobce přehlíží, že skutkový stav nebyl zjištěn pouze na základě kamerového záznamu (jenž představuje pouze časově omezenou výseč pro věc rozhodného skutkového děje), ale byl zjištěn i na základě svědeckých výpovědí, které se záznamem korelují; soud poukazuje i na výpověď svědkyně K., která výslovně zmínila chvilkové zaostání žalobce za vozidlem Kia a jeho následné dojetí v rámci kontinuální jízdy vlevo.

11. Žalobce dále namítal, že jízda bez držení řídítek a úder do vozidla Kia nekoresponduje s videozáznamem a výpovědi svědkyň V. a S. se rozcházejí (zda se jednalo o úder do střechy či do okna). Žalovaný k tomu uvedl, že uvedené jednání není zachyceno na videozáznamu; pokud se týče svědeckých výpovědí, nelze vůči nim argumentovat obsahem podaných vysvětlení v úředních záznamech. K dalšímu úderu do vozidla došlo až po střetu obou vozidel, kdy žalobce již kolo neřídil. I v tomto soud přisvědčuje žalovanému. Vzhledem k tomu, že skutek není dle správních orgánů zachycen na kamerovém záznamu, je bezpředmětná argumentace jeho obsahem. K místu úderu soud podotýká, že úder do horní části okna či okenního rámu se může spolujezdci jevit či být popsán jako úder do střechy.
12. Ve vztahu k dalším třem přestupkům – nedání znamení o změně směru jízdy, odjetí od dopravní nehody a nesepsání záznamu o nehodě – soud k námitce žalobce zvažoval naplnění jejich materiálního znaku. Z jedné strany zde byly nestandardní okolnosti spočívající v konfliktu mezi oběma řidiči a též i skutečnost, že žalobce dopravní nehodu nezavinil. (Další okolnost – tvrzené vjetí řidičky do cesty cyklistovi – nebyla prokázána.) Nakonec však soud uvedené okolnosti nevyhodnotil jako dostatečné k závěru, že materiální stránka přestupku naplněna nebyla. Je třeba vycházet z ustálených judikатурních závěrů, že korektiv materiální stránky přestupky se užije jen výjimečně, naopak je pravidlem, že kde jsou naplněny formální znaky přestupku, je zásadně dána i materiální stránka, spočívající ve společenské škodlivosti (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 332/2018-21 ze dne 20. 4. 2020 či č. j. 3 As 92/2014-32 ze dne 12. 2. 2015; analogicky ve věcech trestních rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 1 Tzn 2/96 ze dne 17. 4. 1996, publ. pod č. 43/1996 Sb. r. a s. NS). V případě nesepsání záznamu o dopravní nehodě judikatura uvažuje v obecné rovině o absenci materiální stránky kupříkladu u chvilkového odložení sepsání záznamu v situaci krajní nouze (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 4/2013-26 ze dne 29. 8. 2014), což je nesrovnatelné s nyní projednávanou situací. Samotný konflikt a jeho eskalace je přičitatelný oběma účastníkům nehody. Uvedené okolnosti tedy nebyly s to společenskou škodlivost eliminovat. Nižší intenzita společenské škodlivosti nemá za důsledek vyvinění, nýbrž má být zohledněna při určení výše sankce, což se v projednávaném případě i stalo.
13. Pokud se týče hodnocení toho, zda se jednalo o dopravní nehodu ve smyslu § 47 zákona o silničním provozu, žalovaný správně poukázal, že toto si vyhodnotily správní orgány samostatně a nezávisle na orgánech Policie ČR. Znaky dopravní nehody jsou koncipovány široce v tom smyslu, že za nehodu je považována jakákoli událost v provozu na pozemních komunikacích (bez ohledu na zavinění či pohnutky jejích účastníků), dojde-li mj. ke škodě

na majetku. Pokud se týče vzniku škody, odkazuje soud na výpověď svědkyně Schmidtové, která hovoří o podřetí dveří automobilu; nadto i z kamerového záznamu je viditelné obhlížení dveří osobami účastnými na dopravní nehodě.

14. Ohledně dostatečnosti odůvodnění žalobce namítal, že věrohodnost svědkyň řeší až druhostupňový orgán. K tomu soud uvádí, že rozhodnutí obou stupňů tvoří jeden celek a nedostatky prvostupňového rozhodnutí může právě druhostupňové napravit. Soud se rovněž neztotožňuje s námitkou nedostatečnosti odůvodnění sankce. Je postačitelé, že pokuta byla uložena mírně nad dolní hranicí zákonné sazby při souběhu vícera úmyslných přestupků. Ostatní okolnosti rozhodné pro uložení pokuty jsou uvedeny v odůvodnění sankce v prvostupňovém rozhodnutí.
15. Pokud žalobce namítal nesprávné posouzení přestupkového jednání H. V., pak k těmto námitkám není oprávněn, neboť se netýkají jeho právní sféry ve smyslu shora citovaného § 65 s. ř. s.
16. Na základě shora uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 17. 2. 2023

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.
samosoudce